

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 22 lipca 2020 r.

DIH-2.709.24.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 117/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.) w związku z art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 7 kwietnia 2020 r., złożonego przez przedsiębiorcę Panią [...] prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą [...] Firma Handlowa „WĘGŁODAR” w Darłowie, adres ul. [...], od decyzji nr ZNP.8361.155, 168.2019 wydanej w dniu 27 marca 2020 r. przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech II, w którym wartości parametrów jakościowych zawartość popiołu, wartość opałowa oraz zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym,

postanawia

- 1. Uchylić zaskarżoną decyzję w całości.**
- 2. Na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35c ust. 5 ust. 1 i w zw. z art. 35d ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), orzec o nałożeniu na przedsiębiorcę Panią [...] prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą [...] Firma Handlowa „WĘGŁODAR” w Darłowie, adres ul. [...] (dalej zwanej: „Przedsiębiorcą” lub „Stroną”) administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), za to, że wystawiła świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech II, w którym wskazała wartość parametru jakościowego wartość opałowa niezgodną ze stanem faktycznym.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 15 kwietnia 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Strony wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 23 sierpnia 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr ZNP/U-206/2019 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m. in. kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Strony składzie opału przy ul. [...] w Darłowie. Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy. Kopia ww. upoważnienia została włączona do akt kontroli. Podczas przeprowadzonej kontroli ustalono, że Strona prowadzi sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW.

W dniu kontroli Strona oświadczyła, że wprowadza do obrotu paliwa stałe tj. węgiel kamienny przeznaczony do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW w następujących sortymentach:

- 1) Orzech II w ilości 25 ton,
- 2) Orzech I w ilości 23 tony,
- 3) Kostka w ilości 10 ton,
- 4) Eko-groszek w ilości 25 ton,
- 5) Groszek w ilości 20 ton.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 23 sierpnia 2019 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału o masie 25 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie orzech II tj. próbkę paliwa stałego nr 0082/19/8147 o masie 84,17 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9566/19/8147 o masie 84,31 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 00003241. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr FN/409/20/2019. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano z zakreślonymi danymi dotyczącymi oznaczenia przedsiębiorcy, numeru NIP i REGON oraz podpisu przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości lub jego upoważnionego przedstawiciela, kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r. wystawionego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę. Ponadto ustalono, że cena jednostkowa tony węgla kamiennego w sortymencie orzech II, który został pobrany do badań laboratoryjnych wynosiła 1.100,00 zł. Na podstawie okazanych przez Stronę dokumentów ustalono, że przedmiotowy węgiel kamienny w sortymencie orzech II pochodzi z Kopalni Węgla Kamiennego „Murcki-Staszic”, a sprzedawcą była „WĘGLO SMYK” Spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością. Przedsiębiorca okazał również potwierdzenie spełniania przez pobrane do badań paliwo stałe wymagań jakościowych w postaci oferty produktowej węgla handlowego w PGG S.A. Do akt kontroli załączono kserokopie:

- 1) faktury VAT nr FV/MAG/1829/2019,
- 2) oferty produktowej węgla kamiennego z dnia 31 października 2018 r.

W trakcie kontroli ustalono, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych dokonuje rejestracji sprzedaży w kasie fiskalnej i wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych oraz przekazuje nabywcy jego potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię. Okazana kopia świadectwa jakości nr 5/2019/ORZECH II spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). Protokół kontroli zawierający m. in. powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce w dniu 23 sierpnia 2019 r. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.). Kontrolowany Przedsiębiorca podpisał protokół kontroli bez uwag, a ponadto nie skorzystał z przysługującego uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/409/20/2019 z 29 sierpnia 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 23 sierpnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech II, nr próbki 0082/19/8147, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zaniżoną zawartość popiołu, która wynosiła 4,03% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,00%,
- 2) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 30,635 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 31,999 MJ/kg,
- 3) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 3,6% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 19,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0082/19/8147 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9566/19/8147 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowaniu jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9566/19/8147 wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie udokumentowane sprawozdaniem z badań FM/409/20A/2019 z 30 sierpnia 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, z uwagi na:

- 1) zaniżoną zawartość popiołu, która wynosiła 3,92% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,00%,
- 2) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 30,871 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 31,999 MJ/kg,
- 3) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 3,5% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 19,0%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 6 września 2019 r. (nr akt kontroli ZNP.8361.168.2019), inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech II oraz przekazali egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych nr FM/409/20/2019 z 27 sierpnia 2019 r. i FM/409/20A/2019 z 30 sierpnia 2019 r. Ponadto poinformowali, że na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. Strona oświadczyła, że w związku z nieoczekiwaną kontrolą w dniu 23 sierpnia 2019 r. omyłkowo wystawiono świadectwo jakości z pominięciem wskazania czy jest to wartość minimalna czy maksymalna. Ponadto Przedsiębiorca oświadczył, że ww. błędy zostaną natychmiast wyeliminowane w celu dostosowania świadectw jakości do obowiązujących regulacji. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.) Kontrolowany Przedsiębiorca podpisał protokół bez uwag i nie skorzystał z możliwości wniesienia uwag na piśmie.

Pismem z dnia 28 lutego 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Pismo zostało doręczone w dniu 2 marca 2020 r.

Strona za pismem z dnia 2 marca 2019 r. przesłała PIT/B „Informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2018” oraz PIT-36 „Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2018”. Ponadto dołączyła PIT-40A „Roczne obliczenie podatku przez organ rentowy za rok podatkowy 2018”.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 27 marca 2020 r., wydał decyzję ZNP.8361.155,168.2019 nakładającą na Stronę administracyjną karę pieniężną w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawiła świadectwo jakości w którym wartości parametrów jakościowych zawartość popiołu, wartość opałowa oraz zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym. Decyzja została doręczona w dniu 30 marca 2020 r.

Przedsiębiorca pismem z dnia 7 kwietnia 2020 r. odwołał się od decyzji ZNP.8361.155, 168.2019 i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 7, 77, 80 Kpa, poprzez ich niezastosowanie, objawiające się pominięciem przy wydaniu decyzji wyjaśnień złożonych przez Stronę, a także pominięciem okoliczności poprawienia świadectwa jakości,
- 2) naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 8 Kpa poprzez zaniechanie obowiązku prowadzenia postępowania zmierzającego do pogłębienia zaufania obywateli do organów państwa,
- 3) naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 189f § 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy waga naruszenia prawa jest znikoma, a nadto strona zaprzestała naruszania prawa, co obliguje organ do odstąpienia od wymierzenia kary i przestania na pouczeniu.

Zdaniem Strony zgodnie z art. 7 Kpa w toku postępowania organy administracji publicznej podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zasada ta jest realizowana przede wszystkim przez przepisy normujące postępowanie dowodowe zwłaszcza przez art. 77 § 1 Kpa nakazujący organom administracji publicznej zebranie i rozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego. Strona wskazała, że w niniejszej sprawie próbki wykazały niezgodność z wystawionym świadectwem jakości, niemniej jednak parametry mieściły się w normach przedstawionych przez Polską Grupę Górniczą, czym się wzorowała.

Zgodnie zaś z art. 8 Kpa organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. Zdaniem Strony z ww. artykułu wynikają doniosłe obowiązki organu, dotyczące prowadzenia postępowania. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że organy administracji powinny prowadzić postępowanie w sposób przejrzysty, uczciwy i sprawiedliwy (por.: P. Przybysz w Kodeks postępowania administracyjnego, komentarz, LexisNexis, wyd. 7, s. 59). W tym miejscu Strona wskazuje, że obowiązek wystawiania świadectwa w kształcie wymaganym przez obowiązującą ustawę, był nowością. Zmiany w przepisach były duże i przedsiębiorcy musieli dostosować się do tych zmian. Przedsiębiorca początkowo wystawił poprawne świadectwo jakości, niemniej jednak, na skutek omyłki, która nie była zamierzona, a powstała na skutek niedopatrzenia i zestresowania kontrolą organów państwowych. Ponadto nie było zamiarem Strony

wprowadzanie konsumenta w błąd. Strona wystawiła błędne świadectwo jakości na skutek niezamierzonej omyłki, działając w dobrej wierze.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Organ ma obowiązek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, jeżeli zachodzą te dwie przesłanki. Zdaniem Strony w tej sprawie powyższe dyspozycje zostały wypełnione. Po pierwsze zaprzestano naruszania prawa poprzez poprawienie świadectwa jakości. Po drugie, uchybienia w wystawionym świadectwie jakości były w dwóch przypadkach na korzyść klienta, a tylko w jednym na niekorzyść i to w niewielkim zakresie. Przedsiębiorca wskazuje, że de facto klient zakupił paliwo lepszej jakości, nawet uwzględniając mylny parametr wartości opałowej. Nie bez znaczenia jest również okoliczność, że niedługo przed wystawieniem świadectwa zachodziły zmiany w przepisach regulujących ten obowiązek. O ile zatem Strona prowadzi działalność od kilku lat, o tyle wcześniej nie miała do czynienia z świadectwem w kształcie jaki jest wymagany. Organ winien zwrócić również uwagę na fakt, że skarżący jest mikroprzedsiębiorcą, cena sprzedanego paliwa była niewielka, a nałożona kara pieniężna jest wysoka. Przedsiębiorca wskazał, że uchybienia powstały na skutek omyłki są niewielkie i ostatecznie na korzyść klienta. Zdaniem Strony w niniejszej sprawie należałoby ważyć, na ile świadectwo jakości było niezgodne ze stanem faktycznym i jakie były tego skutki. Przy tak niewielkim stopniu zawinienia, tak wysoka kara pieniężna stoi w rażącej sprzeczności z poczuciem sprawiedliwości. Strona wskazała również, że wydarzenia związane z pandemią koronawirusa wpływają na możliwości finansowe firmy. Także przedstawione dokumenty dotyczące dochodów z roku 2018 r. poprzedzającego rok kontroli wskazują na ciężką sytuację firmy. Strona wskazuje, że jest rencistą, co pozwala pomóc w utrzymaniu mikroprzedsiębiorstwa. Ponadto podkreślenia wymaga, że wypełnienie przesłanek z art. 189f § 1 pkt 1 Kpa obliguje organ do odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu.

Zdaniem Strony biorąc pod uwagę całokształt okoliczności niniejszej sprawy w szczególności poprawienie świadectwa jakości, następujące w tamtym czasie zmiany w obowiązujących przepisach, brak wcześniejszych uchybień przedsiębiorcy, a także zasady jakimi winien kierować się organ administracji publicznej – zasadę legalizmu, praworządności a także pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja nie powinna się ostać.

Strona do odwołania dołączyła wydruk oferty produktowej węgla handlowego w PGG S.A. z dnia 31 października 2018 r. za miesiąc listopad oraz PIT-36, PIT/B i PIT-40A za rok 2018.

Pismem z dnia 11 maja 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 15 maja 2020 r.

Strona w piśmie z dnia 15 maja 2020 r. przesłanym za pośrednictwem Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej podtrzymała zarzuty podniesione w odwołaniu i powtórzyła ich uzasadnienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt. 6 ww. ustawy przedsiębiorca jest zobowiązany wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego wystawiane jest świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych oraz wskazać wartości parametrów danego paliwa stałego zgodne ze stanem faktycznym, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są:

- 1) protokół kontroli z dnia 23 sierpnia 2019 r. (nr akt kontroli ZNP.8361.155.2019) wraz z załącznikami,

- 2) sprawozdania z badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr FM/409/20/2019 z 27 sierpnia 2019 r. i próbki kontrolnej nr FM/409/20A/2019 z dnia sierpnia 2019 r.,
- 3) protokół kontroli z dnia 6 września 2019 r. (nr akt kontroli ZNP.8361.168.2019) wraz z załącznikami,
- 4) pismo Strony z dnia 2 marca 2020 r. wraz z załącznikami tj. „Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 za rok 2018”, „Informacja o wysokości dochodu (Straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej PIT/B za rok 2018” oraz „Roczne obliczenie podatku przez organ rentowy PIT-40A za rok 2018”.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0082/19/8147 o masie 84,17 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9566/19/8147 o masie 84,31 kg, pobrano do badań ze zwału węgla kamiennego w sortymencie orzech II o masie 25 ton znajdującego się w należącym do Strony składzie opału przy ul. [...] w Darłowie, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 00003241. Niewątpliwym jest również, że w dniu 23 sierpnia 2019 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przekazali ww. próbki węgla kamiennego w sortymencie orzech II do niezależnego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie na podstawie protokołu przyjęcia próbek do badań nr FN/409/20/2019. Ponadto do ww. laboratorium przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r. wystawionego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę, w której zakreślono dane dotyczące: oznaczenia przedsiębiorcy, numeru NIP i REGON oraz podpisu przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości lub jego upoważnionego przedstawiciela. Organ I instancji zgodnie ze stanem faktycznym ustalił, że cena jednostkowa tony węgla kamiennego w sortymencie orzech II, który został pobrany do badań laboratoryjnych wynosiła 1.100,00 zł, oraz że przedmiotowy węgiel kamienny w sortymencie orzech II pochodzi z Kopalni Węgla Kamiennego „Murcki-Staszic”, a sprzedawcą była „WĘGLO SMYK” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Nie ulega wątpliwości, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych dokonuje rejestracji sprzedaży w kasie fiskalnej i wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych oraz przekazuje nabywcy jego potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię. Ponadto z analizy treści okazanej kopii świadectwa jakości nr 5/2019/ORZECH II wynika, że spełnia ono wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). Z powyższego wynika, że Przedsiębiorca wykonuje obowiązki wynikające z art. 6c i 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kontrolowany Przedsiębiorca prawidłowo pouczony o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.) nie skorzystał z przysługujących mu uprawnień. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że badanie, przeprowadzone przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie udokumentowane sprawozdaniem nr FM/409/20/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych

odchylen, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 23 sierpnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech II, nr próbki 0082/19/8147, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zaniżoną zawartość popiołu, która wynosiła 4,03% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,00%,
- 2) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 30,635 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 31,999 MJ/kg,
- 3) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 3,6% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 19,0%.

W związku z powyższym na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9566/19/8147 przeprowadzono z urzędu. Badanie wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie udokumentowane sprawozdaniem z badań FM/409/20A/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchylen, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, z uwagi na:

- 1) zaniżoną zawartość popiołu, która wynosiła 3,92% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,00%,
- 2) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 30,871 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 31,999 MJ/kg,
- 3) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 3,5% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 19,0%.

W związku z powyższym organ odwoławczy stwierdził, że wartości parametrów wskazanych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r. nie są zgodne ze stanem faktycznym.

Niewątpliwym jest, że w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 6 września 2019 r. (nr akt kontroli ZNP.8361.168.2019), inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech II oraz przekazali egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych oraz poinformowali, że na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. Strona oświadczyła, iż w związku z nieoczekiwaną kontrolą w dniu 23 sierpnia 2019 r. omyłkowo wystawiono świadectwo jakości z pominięciem wskazania czy jest to wartość minimalna czy maksymalna. Ponadto Przedsiębiorca oświadczył, że ww. błędy zostaną natychmiast wyeliminowane w celu dostosowania świadectw jakości do obowiązujących regulacji i przedłożył kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 8/2019/ORZECH II z dnia 6 września 2019 r. wystawione dla węgla kamiennego w sortymencie orzech II. Strona prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia

15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.) nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że Przedsiębiorca w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, które zostało doręczone w dniu 2 marca 2020 r. przesłał PIT-36 „Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2018”, załącznik PIT/B „Informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2018” oraz PIT-40A „Roczne obliczenie podatku przez organ rentowy za rok podatkowy 2018”.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 27 marca 2020 r., wydał decyzję nr ZNP.8361.155, 168.2019 nakładającą na Stronę administracyjną karę pieniężną w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości w którym wartości parametrów jakościowych zawartość popiołu, wartość opałowa oraz zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że organ I instancji poczynił następujące ustalenia faktyczne, badania laboratoryjne wykazały wartości parametrów jakościowych:

- 1) zaniżoną zawartość popiołu, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 4,03%, a dla próbki kontrolnej 3,92% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 11,00%,
- 2) zaniżoną wartość opałową, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 30,635 MJ/kg, a dla próbki kontrolnej 30,871 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 31,999 MJ/kg,
- 3) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 3,6%, a dla próbki kontrolnej 3,5% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 19,0%.

Z powyższego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że parametry zawartość popiołu i zawartość wilgoci całkowitej były lepsze niż deklarowane w świadectwie jakości. Organ odwoławczy wyjaśnia, iż w przypadku, gdy badania laboratoryjne wskażą, że próbka paliwa stałego spełnia wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), ale jednocześnie nie spełnia wymagań jakościowych zadeklarowanych w świadectwie jakości, lecz wyniki badań wskazują na paliwo o lepszej jakości niż zadeklarował kontrolowany przedsiębiorca, nie jest to nieprawidłowością. Powyższe wynika z wykładni celowościowej ww. przepisu, której stosowanie wskazało Ministerstwo Energii w odpowiedzi na zapytanie wystosowane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej został zawiadomiony o powyższych wskazaniach pismem z dnia 26 listopada 2019 r. sygn. DIH-2.713.108.2019.PŁ doręczonym za pośrednictwem platformy ePUAP. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że w zakresie parametrów jakościowych

zawartość popiołu i zawartość wilgoci całkowitej kontrolowany Przedsiębiorca nie naruszył przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie na podstawie sprawozdań z badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr FM/409/20/2019 z 27 sierpnia 2019 r. i próbki kontrolnej nr FM/409/20A/2019 z 30 sierpnia 2019 r. stwierdził, że wartość parametru: wartość opałowa wskazana w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r. jest niezgodna ze stanem faktycznym. Nie ulega wątpliwości, że badania laboratoryjne wykazały zaniżoną wartość opałową, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 30,635 MJ/kg, a dla próbki kontrolnej 30,871 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 31,999 MJ/kg. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania ustalił, że zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy potwierdza istnienie przesłanki do nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Słusznie wskazał w uzasadnieniu decyzji organ I instancji, że jedyną przesłanką stwierdzenia naruszenia obowiązków przez Przedsiębiorcę i zarazem wystarczającą do zaistnienia deliktu administracyjnego określonego w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest fakt wystawienia przez Przedsiębiorcę świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów tego paliwa są niezgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, iż niewątpliwym jest, że Strona wystawiła świadectwo jakości dla przedmiotowego węgla kamiennego w sortymencie orzech II nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r., w którym wartości parametrów jakościowych paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Powyższy stan faktyczny prowadzi do wniosku, że Strona na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy ustalając wymiar kary pieniężnej w pierwszej kolejności zbadał przesłankę z art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. ustalił wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie za wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu przez kontrolowanego Przedsiębiorcę przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie orzech II, która wynosiła 27.500,00 zł (25 ton w cenie 1.100,00 zł /tonę). Z powyższego wynika, że w tej sprawie Przedsiębiorca podlega karze pieniężnej w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw czyli od 10.000 do 25.000 złotych. Organ odwoławczy ustalił wysokość kary pieniężnej, kierując się przesłankami wskazanymi w art. 35d ust. 4. Przepis ten w pierwszej kolejności nakazuje uwzględnić dotychczasową działalność Przedsiębiorcy dokonującego naruszenia. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była kontrolowana po raz pierwszy. Organ odwoławczy uwzględnił również, że Strona niezwłocznie po otrzymaniu wyników badań w trakcie kontroli z dnia 6 września 2019 r. przedstawiła poprawione świadectwo jakości. Kolejną przesłanką wskazaną w art. 35d ust. 4 ww. ustawy jest wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez Przedsiębiorcę dokonującego naruszenia, w roku poprzedzającym rok kontroli. Zachodniopomorski

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał, że Strona jest mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.) i jej udział w obrocie rynkowym jest jednym z najmniejszych. Organ odwoławczy stwierdził, że zaliczenie Strony do kategorii mikroprzedsiębiorców znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym (załącznik nr 4 do protokołu kontroli z dnia 23 sierpnia 2019 r. nr akt kontroli ZNP.8361.155.2019). Natomiast w materiale dowodowym zgromadzonym w tej sprawie brak jest zestawień statystycznych, analiz rynku bądź jakichkolwiek innych danych pozwalających na stwierdzenie, że udział Strony w obrocie rynkowym jest jednym z najmniejszych. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że Przedsiębiorca w odpowiedzi na żądanie Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wyrażone w zawiadomieniu o wszczęciu z urzędu postępowania w niniejszej sprawie przesłał następujące dokumenty: PIT-36 „Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2018”, załącznik PIT/B „Informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2018” oraz PIT-40A „Roczne obliczenie podatku przez organ rentowy za rok podatkowy 2018”. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie przedłożonego przez Stronę dokumentu w postaci PIT/B „Informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2018” stwierdził, że obrót z działalności w roku poprzedzającym rok kontroli wynosił [...] zł. W świetle powyższego organ odwoławczy stwierdził, że słuszne i zgodne z prawem będzie wymierzenie Stronie kary pieniężnej w najniższej przewidzianej ustawowo wysokości 10.000,00 zł.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 7, 77, 80 Kpa, poprzez ich niezastosowanie, objawiające się pominięciem przy wydaniu decyzji wyjaśnień złożonych przez Stronę, a także pominięciem okoliczności poprawienia świadectwa jakości, jest częściowo słuszny jednakże zaistniałe naruszenie przepisów postępowania nie miało wpływu na rozstrzygnięcie sprawy, w związku z czym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o jego nieuwzględnieniu.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy wskazać, iż Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy poprawnie ustalił, że wystawione przez Stronę świadectwo jakości dla przedmiotowego węgla kamiennego w sortymencie orzech II nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r. jest niezgodne ze stanem faktycznym w zakresie: zawartości popiołu, wartości opałowej i zawartości wilgoci całkowitej. Wnikliwa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wykazała, iż w zakresie parametrów zawartość popiołu i zawartość wilgoci całkowitej Przedsiębiorca nie naruszył przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co uprzednio zostało wykazane, czego nie dostrzegł Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej. Natomiast niewątpliwym jest, że zgodne z art.

77 Kpa i znajdujące oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie było ustalenie Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, iż świadectwo jakości dla przedmiotowego węgla kamiennego w sortymencie orzech II nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r. jest niezgodne ze stanem faktycznym, a w zakresie wartości opałowej niezgodność ta narusza przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji, wprawdzie lakonicznie, jednak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji odniósł się do okoliczności poprawienia przez Stronę świadectwa jakości, co nastąpiło w trakcie kontroli w dniu 6 września 2019 r. Ponadto należy wskazać, że w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe jest zobowiązany do wystawienia świadectwa jakości w momencie ich wprowadzania do obrotu. Z akt sprawy w sposób niewątpliwy wynika, że Strona w momencie wprowadzania do obrotu przedmiotowego węgla kamiennego w sortymencie orzech II wystawiła świadectwo jakości nr 5/2019/ORZECH II z dnia 23 sierpnia 2019 r., w którym wskazano wartość opałową niezgodną ze stanem faktycznym. Ponieważ ustawodawca użył określenia „w momencie wprowadzania do obrotu” organ odwoławczy stwierdził, że następcze poprawienie świadectwa jakości nie będzie spełniało powyższego wymogu. Jednakże Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że okoliczność poprawienia świadectwa jakości w dniu 6 września 2019 r. przemawia na korzyść Strony i uwzględnił ten fakt rozpatrując przesłankę dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, co skutkowało wymierzeniem kary w najniższej przewidzianej ustawą wysokości. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania w myśl art. 80 Kpa na podstawie całokształtu materiału dowodowego stwierdził, że zostało udowodnione, że Strona w dniu 23 sierpnia 2019 r. wystawiła świadectwo jakości nr 5/2019/ORZECH II, w którym wskazała wartości parametrów jakościowych niezgodne ze stanem faktycznym. Przy czym uwzględniając wykładnię celowościową przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, której stosowanie wskazało Ministerstwo Energii, należy stwierdzić, że w zakresie parametrów zawartość popiołu i zawartość wilgoci Strona nie podlega ukaraniu. Natomiast w zakresie wartości opałowej niezgodność parametru wskazanego w świadectwie jakości ze stanem faktycznym wypełnia dyspozycję zawartą w art. 35a pkt 9 lit. b, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 8 Kpa poprzez zaniechanie obowiązku prowadzenia postępowania zmierzającego do pogłębienia zaufania obywateli do organów państwa, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, iż z zasady wyrażonej w art. 8 Kpa wynika przede wszystkim wymóg prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. W celu realizacji tej zasady konieczne jest przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględnienia w decyzji zarówno

interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa.

Strona w odwołaniu podnosi, że obowiązek wystawiania świadectwa w kształcie wymaganym przez obowiązującą ustawę, był nowością, a zmiany w przepisach były duże i przedsiębiorcy musieli dostosować się do tych zmian. Ponadto, że wystawienie błędnego świadectwa jakości nastąpiło na skutek omyłki, która nie była zamierzona, a powstała na skutek niedopatrzenia i zestresowania kontrolą organów państwowych.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, które wprowadziły obowiązek wystawiania świadectwa jakości, określiły jego zakres przedmiotowy oraz dały podstawę do określenia wzoru czyli art. 6c, art. 6d i art. 6e zostały wprowadzone na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o krajowej administracji skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1645), która weszła w życie w dniu 12 września 2018 r. Natomiast rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oraz rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892) weszły w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Organ odwoławczy wskazuje, że wskazane powyżej przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz rozporządzenia Ministra Energii nie były nowelizowane do momentu wydania zaskarżonej decyzji. Kontrola, w wyniku której ustalono fakt wystawienia przez Stronę świadectwa jakości, w którym wskazano wartości parametrów jakościowych niezgodnych ze stanem faktycznym miała miejsce w dniu 23 sierpnia 2019 r., zatem Przedsiębiorca jako profesjonalista winien był znać i stosować przepisy odnoszące się wprost do prowadzonej działalności. Ponadto organ odwoławczy wskazuje, że w załączniku do ww. rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wzoru świadectwa jakości ustawodawca zamieścił wyjaśnienia dotyczące sposobu wskazywania wartości parametrów paliwa stałego. Należy w tym miejscu wskazać, że powyższe wyjaśnienia były Stronie znane w momencie kontroli ponieważ umieściła je na stosowanym wzorze świadectwa jakości paliw stałych, gdzie zostały umieszczone jako treść przypisu nr 1) pod tabelą świadectwa jakości paliw stałych nr 5/2019/ORZECH II. Zdaniem organu odwoławczego w postępowaniu w tej sprawie zasada wynikająca z art. 8 Kpa została w pełni zrealizowana.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 189f § 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy waga naruszenia prawa jest znikoma, a nadto strona zaprzestała naruszania prawa, co obliguje organ do odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu

postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że: dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. W związku z powyższym organ odwoławczy nie rozpatrywał podnoszonych przez Stronę argumentów o niskim stopniu zawinienia i skutkach popełnionego naruszenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost podstawowe przesłanki, które muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy wskazuje, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Ustawodawca nie uzależnił wypełnienia dyspozycji przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw od ilości niezgodnych ze stanem faktycznym parametrów jakościowych w danym świadectwie jakości. Zaś analiza treści przepisu art. 6c ww. ustawy prowadzi do wniosku, że obowiązek wystawienia świadectwa jakości zgodnego ze stanem faktycznym istnieje niezależnie od wartości czy ilości wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona wprawdzie zaprzestała naruszania prawa, jednakże czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w momencie przekazania wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby

być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, że spełniły się łącznie przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), czyli do odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej i zastosowanie pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił o nieuwzględnieniu złożonego w odwołaniu wniosku Strony o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania biorąc pod uwagę całokształt okoliczności tej sprawy stwierdził, że ziściły się przesłanki zastosowania sankcji wskazanej w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw bowiem Strona wystawiła świadectwo jakości dla paliwa stałego, w którym wskazane wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym, co wykazały przeprowadzone badania laboratoryjne. W związku z powyższym zgodnie z art. 35c ust. 5 i art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wymierzył karę pieniężną w najniższej dopuszczalnej ustawowo kwocie 10.000,00 zł.

Organ odwoławczy stwierdził, że okoliczności wskazywane przez Stronę, tj. iż wydarzenia związane z pandemią koronawirusa wpływają na możliwości finansowe firmy oraz dokumenty dotyczące dochodów z roku 2018 r. poprzedzającego rok kontroli wskazujące na ciężką sytuację firmy jak również fakt pobierania renty, nie stanowią przesłanek do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Jednakże organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr NBP O/O Szczecin: 02 1010 1599 0028 5722 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) Pani [...], Firma Handlowa „WĘGŁODAR”, [...] Darłowo.
- 2) Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.
- 3) a.a.